

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010026
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3619010026.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému K. K., nar. XX.X.XXXX v U. K., trvale bytom N., K. V. XXX/XX, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 24. marca 2020 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v neprospech obžalovaného podané proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 18. novembra 2019, sp. zn. 2T/10/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 18. novembra 2019, sp. zn. 2T/10/2019 bol obžalovaný K. K. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske sp. zn. Pv 428/18/3305-72 zo dňa 04.02.2019, súdu doručenej toho istého dňa, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného obdobia v roku 2014 do 09.10.2018 v N., v byte na ulici R. S. XXX/X, tiež v Rakúskej republike v obci H., v rodinnom dome na ulici I. č. XXX týral svoju družku X. I., s ktorou býval v spoločnej domácnosti spôsobujúcej jej fyzické a psychické utrpenie tým, že u nej opakovane minimálne raz za týždeň vyvolával pocit stresu a strachu spôsobený hrubým správaním, vulgárnymi nadávkami, pohrdavým zaobchádzaním, ponižovaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, ktoré prerastalo voči poškodenej X. I. do opakovaných fyzických útokov, počas ktorých ju opakovane udieral do rúk a do nôh, hrozil sa jej zaťatou päťou, tiež sa jej opakovane osobne, i prostredníctvom SMS správ a Facebooku vyhrážal zabitím, tiež jej opakovane hrozil, že ak povie svojim deťom, že sa jej vyhráža, tak ju zabije, tiež sa jej vyhrážal, že ak mu zomrie matka, tak ju zabije, tiež jej hrozil, že ak ho niekedy v živote oklame, sklame alebo podvedie, tak ju zabije, tiež jej uviedol, že aj tak ju raz zabije, a odsedí si ju, a aby si nemyslela, že bude v byte v bezpečí, že si ju počká, v dôsledku čoho mala poškodená obavu o svoj život, tiež ju neustále sledoval tak, že keď niekam išla tak chodil za ňou, určoval koho nesmie zdraviť, určoval s kým sa môže a s kým nemôže stretávať, určoval jej kde bude s ním chodiť, pravidelne jej kontroloval mobilný telefón, kontroloval s kým a kedy telefonuje, určoval jej s kým môže a s kým nemôže telefonovať, vymazal jej niektoré kontakty zo zoznamu mobilného telefónu, taktiež jej vymazával sms správy z jej mobilného telefónu, pričom to isté vykonal i na jej profile na Facebooku a v aplikácii Messenger, keď bola poškodená v presne nezistenom dni a čase na nezistenom mieste na svadbe, prišiel za ňou, vyvliekol ju von z budovy, kde jej vulgárne nadával a vyčítal jej, že tancuje s mladým chlapcom, tiež ju opakovane ponižoval tým, že na jej celé telo pľul, opakovane minimálne jedenkrát v mesiaci jej odopieral spánok tým, že ju v noci nenechal spať, odokryval ju, dával jej preč vankúš, drgal do nej, zapínal svetlo, kričal na ňu, vulgárne jej nadával a pľul na ňu, naliehal, aby mu odpovedala a prisahala, čo trvalo jednu hodinu až

štyri hodiny, v presne nezistenom dni, okolo 20. augusta 2018 v doobedňajších hodinách obžalovaný poškodenú odviezol motorovým vozidlom zn. Ford do lesa v blízkosti Jankovho Vŕšku, kde jej hovoril: "Teraz sa boj, teraz ideme do lesa, tam Ťa zabijem, môžem Ti urobiť čo chcem!", načo sa poškodená zľakla, potom jej vo vozidle približne štyri hodiny vulgárne nadával, urážal ju a žiadal od nej, aby mu na smrť svojich detí prisahala, že s ním zomrie, na čo poškodená v obave, aby nebol ešte agresívnejší, obžalovanému prikyvovala, v presne nezistenom dni a čase mesiaca august 2018 v Rakúskej republike v obci H. v rodinnom dome na ulici I. č. XXX, kde spoločne v tom čase bývali sa obžalovaný poškodenej vyhrážal zabitím, v dôsledku čoho mala poškodená obavu o svoj život, potom 13.09.2018 v mieste bydliska v N., na ul. R. S. XXX/X opakovane poškodenej vulgárne nadával a pľul na ňu, dňa 09.10.2018 približne o 00.30 h poškodenej z presne nezisteného miesta telefonoval do Rakúskej republiky, kde sa poškodená v tom čase nachádzala, pričom jej opakovane vulgárne nadával a podozrieval ju z nevery, načo poškodená musela na svojom mobilnom telefóne zapnúť video hovor, aby videl, že je v miestnosti sama, čím uvedeným konaním spôsobil svojej družke X. I., s ktorou žil v spoločnej domácnosti vo vyššie uvedenom období fyzické a psychické utrpenie, v dôsledku čoho bol v tomto období ovplyvnený obvyklý spôsob života poškodenej.

Citovaný rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote včas podaným odvolaním napadol v neprospech obžalovaného prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaného, t. j. výrokov o vine a treste.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania poukázal na to, že okresný súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, keďže vychádzal zo zásady in dubio pro reo a teda podľa súdu nebolo v rovine rozumnej istoty preukázané, že sa skutok stal tak, ako je uvedený v obžalobe. Súd prvého stupňa mal pochybnosti tak o skutkovom dejí, ako aj o tom, či to konanie obžalovaného, ktoré možno považovať za preukázané, vôbec nejako inak ako vytvorením averzie, hnevom, neznášanlivosťou a opovrhnutím ovplyvnilo poškodenú vo vzťahu k obžalovanému. Prokurátor sa s uvedenými závermi nestotožnil a považuje tak rozhodnutie o oslobodení obžalovaného za nesprávne a nezákonné, nakoľko podľa jeho názoru vyhodnotením dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní i v prípravnom konaní, a to znaleckého posudku a výsluchu znalca z odboru psychológia PhDr. O. D., znaleckého posudku z odboru psychiatria MUDr. C. I., výpovedí poškodenej X. I., obžalovaného K. K., svedkov W. C. a H. K., a to tak jednotlivo ako aj v ich súhrne, prokurátor dospel k záveru, že obžalovaný K. K. svojím konaním popísaným v obžalobe spôsobil svojej družke - poškodenej X. I. v inkriminovanom období fyzické a psychické utrpenie, v dôsledku čoho bol v tomto období ovplyvnený jej obvyklý spôsob života, a týmto svojím konaním tak naplnil skutkovú podstatu trestného činu - zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona. Prokurátor má za to, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy vyhodnotil jednostranne v prospech obžalovaného osvojením si verzie, ktorú obžalovaný účelovo vyprodukoval a pritom dostatočne nezohľadnil skutočnosti uvádzané poškodenu. Ďalej uviedol, že sa nestotožňuje s konštatovaním súdu, že výpovede poškodenej neboli konzistentné, keďže poškodená v podstatných skutočnostiach konanie obžalovaného popísala zhodne vo všetkých svojich výpovediach. Jej výpoveď korešponduje aj s výpoveďou svedka W. C.. Poukázal tiež na to, že z výpovedí poškodenej vyplýva, že obžalovaný sa správal manipulatívne a svoje konanie voči poškodenej vykonával iba skryte tak, aby to nikto iný nevedel, pričom poškodenú hrozbami násilia nútil, aby jeho konanie neoznámila polícii ani najbližším príbuzným. Poškodená tiež uviedla, že z konania obžalovaného sa cítila strašne ubitá, zničená, ponížovaná a zneužívaná, pomaly už ani nespávala. Vzhľadom na nevyspytateľnosť obžalovaného a jeho stavy zúrivosti mala obavu o svoj život a zdravie, pričom nikdy sa nikomu o konaní obžalovaného nezdôverila, vzťah s ním sa bála ukončiť, lebo sa jej vyhrážal zabitím a ona mala obavu, že jej niečo spraví. Zdôverila sa až v októbri 2018 svojmu synovi W., ktorý s ňou vtedy pracoval v Rakúsku. Výpoveď poškodenej je pritom v súlade s výpoveďou svedka W. C., ktorý uviedol, že o konaní obžalovaného voči jeho matke nič netušil, pokiaľ sa mu táto o tom nezdôverila v posledný deň čo boli spolu v Rakúsku na ceste domov. On potom obžalovanému zavolať, že na neho idú podať trestné oznámenie na políciu. Obžalovaný mu potom asi 100-krát volal, že on to nechcel urobiť, viac to nespraví, že ho to mrzí a že sa dá liečiť, a že všetky peniaze čo vzal vráti. Aj predložená komunikácia obžalovaného so synom poškodenej nasvedčuje tomu, že obžalovaný sa voči poškodenej dopustil konania popísaného poškodenu, pričom obžalovaný tiež uviedol, že sa pôjde dať liečiť. Podľa prokurátora, na základe uvedeného sa preto nemožno stotožniť s hodnotením výpovedí poškodenej a svedka W. C. súdom prvého stupňa, a už vôbec sa nemožno stotožniť s konštatovaním súdu prvého

stupňa, že predložené správy svedkom ako aj vyjadrenia obžalovaného či svedkyne H. K., či kontext výpovedí poškodenej a svedka C. nasvedčujú skôr tomu, že išlo o motív ekonomický, domáhanie sa vrátenia peňazí po rozchode, čo obžalovaný z toho či onoho dôvodu mal dlhovať poškodenej. Podľa prokurátora je teda z uvedených skutočností zrejmé, že výpovede poškodenej sú vierohodné. Prokurátor ma za to, že súd prvého stupňa hodnotil vykonané dôkazy nekriticky voči obžalovanému a mimoriadne kriticky voči poškodenej, kde jej výpovede hodnotil výlučne na základe znaleckého posudku znalca z odboru psychológia, ktorému priznal privilegované postavenie oproti výsluchom poškodenej, a keďže obžalovaný sa dopúšťal konania uvedeného v obžalobe skryte, súd prvého stupňa verzíí poškodenej neuveril, hoci z uvedených skutočností je zrejmé, že výpovede obžalovaného sú nevierohodné a účelové. Z vyššie uvedených dôvodov preto navrhol krajskému súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie prejednanie a nové rozhodnutie.

Obžalovaný K. K. v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že prvostupňový súd postupoval správne a zákonne, keď ho oslobodil spod obžaloby s ohľadom na vykonané dôkazy. Ďalej vo svojom vyjadrení v podstate poukázal na nehodnovosť výpovedí poškodenej, pričom poškodená má tendenciu klamať aj v triviálnych odpovediach. SMS správy ako aj správy Messenger, na ktoré sa odvolávala, má údajne zmazané, pričom nevedela odpovedať, kto jej správy v období, kedy už s obžalovaným nemala byť v žiadnom kontakte, zmažal. Rovnako poškodená nikdy nepredložila správy od matky obžalovaného, na ktoré sa tiež odvolávala. V tomto smere je podľa obžalovaného kľúčový znalecký posudok z odboru psychológia, nakoľko z jeho záverov vyplýva, že psychika poškodenej nebola jej spolužitím s obžalovaným zasiahnutá, a že poškodená netrpí syndrómom týranej osoby. Poškodená je cholerická, extrovertná, emocionálne labilná, impulzívna a presadzuje si svoje potreby a ciele, pričom svoje potreby nevie odložiť na neskôr. Je urážlivá, vznetlivá a pod. Poukázal tiež na to, že žiadna SMS správa predložená synom poškodenej nedokazuje, že by sa mal priznať k trestnej činnosti, naopak tie preukazujú, že mal byť vydieraný synom poškodenej a že sa ho bál. Syn poškodenej okrem iného tiež uviedol, že matka bola spokojná, pôsobila šťastne, pritom poškodená nie je a ani nebola ten typ človeka, ktorý by si nechal ubližovať a nikto by o tom nevedel. Záverom svojho vyjadrenia uviedol, že nikdy nepoprel príležitostné hádky tak, ako sa vyskytujú v každej rodine, odmietol však také konanie, ako je uvedené obžalobe. Také konanie by nikdy poškodená netolerovala. Všetky dôkazy potvrdzujú charakter obžalovanej a jej tendencie klamať a zveličovať. Vzhľadom na uvedené preto navrhol krajskému súdu, aby odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Prokurátor nadriadenej krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v súlade s písomným odôvodneným odvolaním s modifikáciou konečného návrhu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 nielen písm.d), ale aj písm. b) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 10.02.2020, vykonal dňa 24.03.2020 verejné zasadnutie, na ktorom preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavných pojednávaniach všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivito i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel o výpovede obžalovaného K. K., o svedecké výpovede samotnej poškodenej X. I. - bývalej družky obžalovaného, svedka W. C. - syna poškodenej, svedkyne H. K. - matky obžalovaného, ako aj o zistenia a závery vyplývajúce zo záverov znaleckých posudkov znalca MUDr. C. I., znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, znalca z odboru psychológie PhDr. O. D., včítane výpovede tohto znalca na hlavnom pojednávaní dňa 21.10.2019, a listinné dôkazy a pripojené spisy, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal. Na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté

v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedeným v napadnutom rozsudku. Tieto svoje skutkové zistenia a právne závery v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. vecne správne a veľmi podrobne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Jeho rozhodnutie o oslobodení obžalovaného K. K. spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por. pre skutok kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal tento skutok a že by ho spáchal obžalovaný K. K., je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi plne stotožňuje.

Súd prvého stupňa na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku správne zistil, že obžalovaný sa svojím konaním nedopustil takého konania, ktorým by boli naplnené všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, alebo ktorým by boli naplnené znaky skutkovej podstaty iného trestného činu, pretože z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by obžalovaný svojím konaním spôsobil poškodenú psychické či fyzické útrapy a to dokonca také, ktoré by boli dlhodobého charakteru. Naopak z preukázaných skutočností vyplývajúcich z vykonaného dokazovania vyplýva, že práve poškodenú, v dôsledku frustrácie z nefungujúceho vzťahu s obžalovaným a z toho vyplývajúcej možnej averzie, hnevu, sklamania či žiarlivosti voči obžalovanému, toto ovplyvnilo natoľko, že partnerské nezhody v ich vzťahu, viedli k zveličovaniu konania obžalovaného v rámci „riešenia partnerských problémov“ sprevádzajúcimi hádkami, ktoré boli podľa všetkého obsiahnuté i vulgarizmami či osočovaním. Aj zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru psychológie PhDr. O. D. pritom vyplýva, že poškodená má sklon k agraviácii (zveličovaniu) a histriónskemu vystupovaniu, je nadmerne senzitívna voči svojej osobe s následnou hyperafektívnou reakciou. Má nielenže sklony zveličovať správanie druhých, ale aj zľahčovať vlastné správanie s tendenciou k sociálne žiaducim odpovediam, čím je jej psychologická vierohodnosť znížená. Podľa znalca poškodená vykazuje znaky naučenej bezmocnosti, avšak vo vzťahu s obžalovaným bola práve ona tou, ktorá bola určujúca a dominantná. V jej prípade nejde o typ osobnosti, ktorý sa v konflikte podriaďuje a ktorý sa stiahne. Znalec však tiež pripustil, že poškodená vo vzťahu s obžalovaným, ktorý neoznačil ako harmonický, mohla zažiť nejakú mieru nepohody a skutky obžalovaného tak môžu mať reálny základ. Preto v prežívaní poškodenej podľa znalca mohol byť zastúpený odpor a hnev k partnerovi (obžalovanému). Napokon súd prvého stupňa potom dospel k odôvodnenému záveru, že je pravdepodobné, že žalované skutky sú poškodenou zveličené, jej tvrdenia a výpovede neboli konzistentné a spolu s výpoveďou obžalovaného ako aj závermi znalcov, pri neexistencii iných dôkazov, skonštatoval, že poškodená ako typ dominantnej osobnosti, prirodzene nejaví známky obeť alebo pasívneho prijímateľa násilia. Pokiaľ prokurátor v odvolaní tvrdí, že obžalovaný konal voči poškodenej manipulatívne a skryte, krajský súd v tomto smere už len poukazuje na závery znalca MUDr. C. I., ktorý u obžalovaného skonštatoval afektívnu labilitu (chronické výkyvy nálady), pričom vyšetrením nezistil prípadnú prítomnosť iných porúch či psychiatrických defektov ako napr. psychopatie so sklonmi k manipulativnosti.

Krajský súd záverom len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o ňom a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. S právnymi námietkami prokurátora sa súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne a náležitým spôsobom vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné, preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.